

Ако може да се докаже, че прѣвозвачътъ или неговитѣ хора сж дѣйствували съ прѣстѣнна немарливостъ или съ зла умисль, то прѣвозвачътъ е длъженъ да даде пълно обезщетение.

Чл. 391. Прѣвозвачътъ е отговоренъ за загубитѣ, които произлизатъ отъ неспазванието на условия или обичайния срокъ за прѣвозване, освѣнъ ако може да докаже, че съ грижата на добъръ прѣвозвачъ не е можалъ да избѣгне закъснѣването.

Чл. 392. Ако за по случай на неспазване срока за прѣвозване е уговорено да се спадне часть отъ възнаграждението или съвѣмъ да се изгуби възнаграждението, или пъкъ да се заплати друга неустойка, то, като обезщетение на послѣдванитѣ загуби, може да се иска и по-голяма сума отъ оная, която е уговорена за случая на неспазване срока.

Ако, обаче, прѣвозвачътъ може да удостовѣри, че съ грижата на добъръ прѣвозвачъ не е могла да се избѣгне бавността, то горнитѣ условия могатъ да бждатъ въ тяжесть на прѣвозвача само тогава, ако това слѣдва изрично отъ договора.

Чл. 393. Прѣвозвачътъ е отговоренъ за хората, които употребява при извършването на прѣдириетото прѣвозване.

Чл. 394. Ако прѣвозвачътъ прѣдаде стоката на друго по извършването на прѣвозването исцѣло или отчасти, той до момента на доставянieto на стоката на адресата е отговоренъ не само за прѣвозвача, който го слѣдва непосредствено, но и за всѣки по-нататъшенъ прѣвозвачъ.